

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
În străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, jud. Târnava-Mică
Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șlr mărunt odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Instrăinații neamului

Marea primejdie pentru neam și țară a sectelor religioase — Copiii sectarilor total lipsiți de sentimentul național

Țăria unui popor stă în biserică. Cu cât un popor va fi mai strâns legat de biserică, cu atât e mai pregătit împotriva atacurilor din afară ce ar încerca să-și strice liniștea și prădese avuții.

Avem atâtea exemple, de unde vedem că popoarele cu frica lui Dumnezeu înaintea în bine, pe când cele ce s'au depărtat de credința în Isus Hristos se nimicesc văzând cu ochii.

Dar poporul nostru de cine a fost ținut să nu se nimicească în decursul timpului când eram sub stăpânire străină? — Biserica a fost aceea care a strâns pe toți fiii neamului Românesc și i-a oșelit împotriva tuturor suferințelor ce apăsau asupra lor, ținând vie nădejdea că odată vom fi liberi în țara noastră, strânși toți fiii neamului într-o Românie Mare.

Impotriva dușmanilor neamului nostru am rezistat așa de mult timp, pentru că biserică ca o mamă bună ne-a mângâiat și întărit. Dar se știe că un dușman de peste graniță nu e așa de periculos ca unul din iduntru țării. Și, durere, că azi sunt între fiii neamului românesc o seamă de oameni cari s'au instrăinat de biserică și în același timp de neamul românesc. Aceștia sunt sectarii de tot felul: pocăiții, mucării, milenisti, martorii lui Iehova, adventiștii, creștinii după evanghelie și alții alții. Da, în ei sentimentul religios e sec, e o făcărnicie care nu poate aduce roade binecuvântate pentru interesele mari ale neamului. Ba, nu numai sentimentul religios adevărat le lipsește, dar și sentimentul național e lăncesit în ei, și mai cu seamă în micii copii cari s'au născut din părinți sectari.

În sectarii bătrâni sentimentul național mai există puțin, păstrat din timpul când nu erau sectari. Dar în copiii crescuți cu educația lor seacă, periculoasă, sentimentul național lipsește cu desăvârșire. Dragostea față de patrie trebuie cultivată, trăită și binecuvântată de Dumnezeu. Această educație națională-patriotică se întărește prin școală și biserică, mai cu seamă în sărbătorile naționale, când școlarii asistă la Te-Deum servit în biserică, unde se roagă, împreună cu preotul pentru Rege și Țară.

Dela acestea Te-Deumuri copiii sectarilor lipsesc întotdeauna, se vede că așa sunt instruiți de acasă. Și nu numai dela

Te-Deumuri ci și dela serbările sau mai bine zis dela programul ce se desfășoară în sărbătorile naționale din școală, rămânând lipsiți de cultura religioasă și națională.

Copiii sectarilor se cunosc de pe fețele și ținuta lor. Ei nu sunt instrânciți numai de neamul nostru, dar parecă sunt străini și față de colegii lor de școală. — De multe ori privesc cu milă, în școală și în afară de școală, la acești mici copii, cari fără vina lor sunt lipsiți de darurile dumnezeiești cari se primesc prin sf. biserică. Mă întreb de multe ori, că oare ce vor ieși din acești mici copii, lipsiți de educația catehetică, ce se primește în școala primară? Lipsiți de cultivarea sentimentului național ce se întărește prin serviciile dumnezeiești și naționale! Oare pot deveni ei buni creștini și buni Români? Stau la îndoială și sunt sigură că nu.

Toți Românii să fie atenți față de acești sectari și cu stăruință să se păsească de ei. Iar aceia cari din nefericire au ajuns în apele tulburi ale sectarilor, să fie treziți până nu i târziu și să se lucreze pentru reîntoarcerea lor în sânul bisericii, care ca o mamă bună îi va primi între fiii săi iubii.*

Cel ce se lapădă de biserică, se depărtează de neamul lui românesc și sufletul și-l osândește, iar neamul îl va blestema ca pe un josnic trădător.

Boufăruș de jos, 30 Nov. 1937.

Minerva Oltean
Învățătoare

În Rusia nu mai sunt preoți protestanți. Ultimii 2 preoți protestanți, cari mai erau în Rusia, au fost arestați de poliția secretă, zilele trecute. Ei au fost ultimii, din cei 192 preoți protestanți, căși erau înainte de război. Rând pe rând au fost arestați cu toții și azi cele 2 milioane de protestanți nu mai au nici un preot.

* Biserica ortodoxă deci nu împotriva surorii sale, biserica unită, să-și ascute armele; nu cu noi să se războiască, cu noi cari am fost și suntem, dacă nu mai buni, cel puțin atât de buni români ca și ei; ci împotriva sectarilor, de cari atât de mulți sunt, mai ales în parohiile curat ortodoxe.

Nota Redacției

Cum s'a sărbătorit ziua de 1 Decembrie la Blaj

La 1 Decembrie 1937 s'au împlinit 19 ani dela unirea Ardealului cu Patria Mamă.

Blajul, în care s'a pregătit această mare adunare națională, a sărbătorit cu însuflețirea cuvenită această aducere aminte.

Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc, în frunte cu Excelența Sa Mitropolitul Alexandru, a dat poruncă, să nu se țină în ziua aceea cursuri la nici una dintre cele 10 școli confessionale; pe cari le conduce.

La ora 11 p.m. vicar arhiepiscopesc Dr. Victor Macaveiu, înconjurat de canonicii și directorii școlari, a făcut o slujbă dumnezească de mulțumită pentru marea binefacere a unirii Ardealului cu Vechiul Regat, răspunzoriile căntându-le corul teologilor de sub conducerea p.m. profesor Ioan Floresa.

Pe urmă toată lumea a trecut în Palatul Cultural, unde Despărțământul Blaj al „Aștrii”, de sub conducerea dlui director Dr. Coriolan Suciu dela Școala Normală de Învățători din Blaj, a dat cu ajutorul institutelor de învățământ din Blaj, un frumos festival, cu următorul program:

1. *Hübsch, Imnul Regal*, fanfara Școlii Normale de băieți, cond. de d. prof. C. Cherebașiu;
2. *Conferința ocazională* rostită de d. prof. Grigore Pădureanu;
3. *Corneliu Moldovanu*, Trăzând Carpații, decl. Mitariu Mircea el. VII lit. lic.;
4. *Ivela, Trăiască România Mare*, corul Școlii Normale;
5. *Mircea Rădulescu, Ardealul*, decl. Vasile Făraș, el. VII lit. com.;
6. *Kiriac, Morarul*, corul Școlii Normale de băieți;
7. *Petru Dulju, În Alba-Iulia*, decl. Eugen Hornariu, el. VIII norm.;
8. *Iacob Mureșanu, Sucta*, fanfara Școlii Normale;
9. *Andrei Mureșanu, Deșteaptă-te Române*, corul Acad. Teologice, condus de d. I. Floresa.

Mult a plăcut publicului fanfara Școlii Normale. Este, pe cât știm noi, întâia oră că o școală din Blaj se produce în fața publicului cu fanfară proprie. Și nici una dintre școlile din Blaj nu este chemată să-și aibă fanfara proprie, ca Școala Normală, ai cărei absolvenți sunt chemați să înființeze și ei la rândul lor câte o astfel de fanfară, în fiecare comună, așa cum au Sașii.

Nu putem deci decât să lăudăm acest bun început al p.m. profesor Calistin Cherebașiu și să-i dorim din inimă succesese cât mai frumoase.

Sărbarea de 1 Decembrie dela Blaj a fost vrednică de numele mare și vast al acestui orașel. Publicul, care a umplut marea sală, a mers acasă plin de însuflețire și de admirație pentru ceea ce au plămădit marea zi de 1 Decembrie 1918.

GRĂUNTE SUFLETEȘTI

Porunca iubirii deaproapelui

Niciodată parecă nu s'a vorbit atâta de dragostea deaproapelui și niciodată nu s'au ținut oamenii mai rău de această poruncă a lui Dumnezeu, ca astăzi. Atâția și atâția mii de oameni sunt lipsiți până și de pâinea cea de toate zilele, în vreme ce alții boeresc, benchetuesc și cheltuesc din greu, bătându-și parcă anume joc de nenorociți. Mai ales în orașele mari sunt atâția mii de șomeri, adică de oameni fără de lucru, cari n'au o bucatură de pâne ori de mămăligă ce să bage în gură, pe când de altă parte sunt alte mii cari se lefăesc în bine, se scaldă în belșug, cheltuesc fără rușine și fără milă, dar nu ar da un leu nenorocitului de șomer, pentru cât bun e în lume.

»Ou dragoste frățească unul pe altul iubiți«, ne poruncește sf. apostol Pavel, știindu-ne frați în Hristos.

Și porunca aceasta a iubirii deaproapelui este cerută de mintea sănătoasă.

Toți suntem adică fiii aceluiaș părinte, fiii lui Dumnezeu, care, cu toate că putea crea mai multe perechi de oameni, n'a creat decât una, ca cu atât mai bine să simțim legătura de frățietate și de apropiere dintre noi. Deaproapele nostru este așadar în acelaș chip făptură a lui Dumnezeu ca și mine, și el este făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu ca și mine, și el este chemat la aceeaș fericire de dincolo de mormânt ca și mine. Pentru ce ne urim cu toate acestea atât de grozav, de parcă am fi cu totul alte și deosebite făpturi?

Nu vrem să înțelegem că prin sf.

botez am devenit și mădulările lui Isus Hristos (I. Cor. 6, 15) și că precum se iubesc mădulările unuia și aceluiaș om împrumutat, tot așa ar trebui să ne iubim și noi unii pe alții. Când ne intră un spine într'un picior, cum se străduesc toate mădulările ca să scoată spinele! Ochii, mâinile, degetele, unghiile! Urechea se apleacă și ea ca să audă, dacă mai e acolo spinele, pânțele se retrage cât mai bine înăuntru. plămânii lucră mai încet, inima svăcnește mai aspru, cu un cuvânt toate se străduesc să-l scoată. Pentru ce? Pentru că un mădular nu poate trăi fără de celălalt și nu se simte fericit până nu-l vede pe ortacul său sănătos.

Așa ar trebui să ne iubim și noi creștinii. Ce mare deosebire însă între noi și vechii creștinii! Par'c'am fi cu totul alt neam, altfel de oameni și par'că nici odată n'am fi fost botezați!

Ce frumos ne vorbește sf. Ioan Evangelistul în cea dintâi a sa carte catolică, la cap 3, stih 14—18, despre dragostea frățească! »Noi știm că am trecut din moarte în viață, pentru că iubim pe frați. Celce nu iubește pe frate, petrece în moarte. Tot celce urește pe fratele său, ucigaș de oameni este, și știți că tot ucigașul de oameni nu are viața de veci întru sine. Întru aceasta am cunoscut dragostea lui Dumnezeu, că el și-a pus sufletul lui pentru noi; și noi suntem datori pentru frați să ne punem sufletele. Iară celce are avuția lumii acesteia și vede pe fratele său având lipsă, și-și închide inima sa de către dânsul: cum rămâne dragostea lui Dumnezeu întru dânsul? Fiii mei, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.«

Mai ales astăzi suntem datori a împlini porunca iubirii deaproapelui.

Da, pentru că oamenii de astăzi s'au păgănit grozav. Tot ce fac este numai de văzul lumii, în adâncul sufletelor însă sunt grozav de lipsiți de dragoste. De aceea și este o atât de mare ură între oameni, pentru că cei bogați și-au pierdut cumpătul și credința, iară cei săraci se lapadă de Dum-

nezeu din desnădejde. Pentru ce s'a făcut bolșevismul? Pentru că era prea mare deosebire între om și om, unii prea feriți de griji și de necazuri, crescuți ca'ntr'o pepinieră; iară alții dedați și crescuți numai în lipsuri și necazuri, în toamete și muncă grea. Și fiindcă aceștia din urmă erau cei mai mulți, s'au legăuit și întovărășit, să schimbe înfățișarea societății. Și au isbutit, deși cu grozave nedreptăți și crime, dar s'au văzut în sfârșit ei la conducere. Văzându-se însă deasupra, credeți că au introdus mila și dragostea? S'au schimbat numai domni și stăpâni, slugi tot au rămas și încă mult mai nenorociți decât înainte. Urmarea care credeți că va fi? Nedreptății de astăzi se vor întoarce împotriva asupritorilor și vor face o nouă și poate și mai săngeroasă și mai păgânească revoluție, în care vor săngera mai mulți decât în cea din 1917.

Cu ce se pot împiedeca aceste revoluții, aceste vărsări de sânge, aceste nedreptăți îngrositoare, aceste crime strigătoare la cer după dreptate?

Numai prin reintroducerea dragostei frățești în lume, a acelei dragoste pe care Mântuitorul a introdus-o în lume și pe care creștinii cei vechi au și practizat-o într'un chip cât să poate de minunat. Iată ce ni-se povestește la Faptele Apostolilor despre creștinii cei vechi: »Și nimeni nu era lipsit între ei, căci toți cari aveau țărini sau câși, vânzându-le, aduceau prețurile celor vândute și le puneau la picioarele apostolilor, și se împărțea fieștecui, după cum fieștecine avea lipsă« (4, 34—35).

Am citit de curând, că o doamnă mare a poruncit să i-se aducă un bolnav sărac acasă, pentru a-l îngriji. Și l-a îngrijit 14 zile, după cea mai bună conștiință și putință a ei. Bolnavul vindecându-se, a mers acasă — și locuia într-o parte cea mai sărăcăcioasă a marelui oraș între hoții și pungașii capitalei — și a spus semenilor săi, ce mult bine i-a făcut doamna cea mare. Urmarea a fost că acești hoți, cari au prădat multe case, au apărut totdeauna casa binefăcătoarei tovarășului lor. Așadar până și pungașii știu să fie mulțumitori.

Foița „UNIRII POPORULUI“

Colindă

Ce sară-i astă sară?

Domnului Doamne!

Da-i sara născutului,
Că s'a născut un fiu sfânt
Fiul sfânt pe acest pământ.
In iesle de boi născu
Cel ce toate le făcu,
Pe flori dalbera fânului
Pe paiele grâului,
Cu pari împrejur de iesle
Iarî in pari făclii aprinse
Ce nuiele-s printre pari?
Sunt nuiele argințele
Fiul sfânt în fășițele
Scutecaș de bumbăcaș
Legănaș de pătinaș.
Ploaie caldă
Fiul scaldă,
Neaua ninge,
Fiul plânge

(Munții Apuseni) Culeasă de
Ovidiu Bârlea

Domnișoara Silvia Răzătoarea

Safta lui Crăticior era cătrănită rău pe bărbatul său, că se dusesse la târg cu doi saci de grâu și a venit acasă fără nici un bănuț. Se dusesse adică să-și cumpere un călindar, că doară — vezi dumneata —, cum să stea românul fără călindar la casă, să mai știi cum umblă târgurile, cât timbru să pui pe o obligație ori pe un contract, cum să trimiți scrisori recomandate și pachet la fecior care e pe al doilea an de cătănie în Tecuci, și, Doamne, cât tițmai trebuie săracul. Are noroc cu slăninuța de acasă și cu câte o sută-două ce mai capătă, de-și mai ia și el câte o franzelă, că altcum ar pieri de foame. Ba zice că nici „conced“ n'ar mai căpăta dacă n'ar mai avea câte un „plen“ de un soare ca să mai ungă pe domnul „plutonier major“.

Dar Safta nu ținea seama de astea, ci meru ti punea în nas că e „teleleu, tăhui, nepriceput“, că își vinde „pita“ din gură, ca să plătească gazete și hârtii.

— Tu muiere — să răști odată Niculaie Crăticior către nevastă. — Da tu gândești că cineva e chiar așa de prost să-mi dea mie gazetă de citit și ție hârtie la furcă toată iarna de pomână? Apoi tu nu vezi că gazeta ne vine regulat în fiecare săptămână, de numai pe tine și pe popa te caută poștarul în fiecare sâmbătă. Cine mai este în sat ca tine?

Apoi tu gândești că oamenii aceia dola gazetă au furat hârtia ori aceia cari tot numără la slove de dimineața până seara au secerat astă vară zeci de clăi și au patru porci ca urșii în coteț, ca să-ți aducă ție novele și noutăți de pomana? Mai socotește apoi numai mărcile câte le pun pe toate gazete, că doară acolo nu suntem numai noi ci sunt cu sutele. Și acuma, tu mai faci gură că am venit acasă fără bani de pe doi saci de grâu?

Îți spun drept că nici eu n'am avut gând să plătesc acuma, că doară știi că am plecat de acasă cu înțelesul să vând doi saci de grâu, să-ți cumpăr ție o pereche de „căpută“ pe păpuși și să-l mai trimitem și la „ăla dela Tecuci“ vreo sută două, ca să nu rabde foame, și să nu-și mănăce „concedul de Crăciun“.

— Nea acuma l-ai pus în rând — se răsti Safta. — Ai adus și căputa și ai trimis și la Tecuci. Te duci cu doi saci de grâu la târg, de țogheți și tu și vitele, și vii acasă cu o țidă roșietică pe care e scris „Achitat, Silvia“. Cine e Silvia aceea?

— Tu nevastă, ține-ți gura că mă scoți din țățâni. Acultă mai bine cum a fost, și dacă n'oi fi fost eu om de omenie, apoi să-mi nici ce vrei.

După ce am vândut grăul, hai trec pe la librărie și pe la gazetă. Imi era rușine să mă întâlnesc cu domnul redactăr, căci știam precum știi și tu că de vreo trei ani n'am mai plătit ga-

Să încercăm deci ficere a implini porunca sfântului Pavel: »cu dragoste frățescă unul pe altul iubiți«, și vom observa o mare schimbare, mai întâi în preajma noastră, și pe urmă, urmându-ne și alții pilda, în satul și plasa noastră, ba chiar și în județul și țara noastră. Pilda bună face minuni, având roade nespuse de frumoase.

Părintele Iuliu

Știri bisericești

Nouii preoți. În ziua de 28 Noembrie, I. P. S. Sa Mitropolitul Alexandru a hirotonit de preoți pe clericii absolvenți, Nicolae Pepene și Adrian Teodorescu, pe cari i-a și numit administratori parohiali la Crai-Rât (Pepene) și Ștețea (Teodorescu).

Reuniunea de misiuni a preoților din eparhia Bala-Mare a desfășurat și anul acesta o activitate rodnică și plină de binecuvântări. În fața atacurilor din ce în ce mai grele pe cari trebuie să le îndure biserica noastră, rostul și importanța ei este tot mai mult vădită. Aceasta a și atras în sânul Reuniunii partea cea mai mare a preoților. Reuniunea numără peste 220 membri. S'au ținut misiuni sfinte în 63 sate cu cele mai frumoase și mângâitoare rezultate.

Preoții sunt scutiți de impozitele profesionale. Toți preoții cari au făcut proces în contra impunerilor profesionale au câștigat, din motivul că venitul epitraxului (parafrazei), pe care se impune impozitul profesional, face parte întregitoare din salariu. Prin urmare, cu ocaziunea nouilor impunerii profesionale, toți preoții pot apela impunerea, cerând certificat dela Ordinariat, prin care se va dovedi, că venitul epitraxului face parte din salariu și ca atare nu se mai poate impune.

Serbările jubilarie ale Reuniunii „Sf. Maria” a temelilor române unite din Sibiu, precum și Congresul Unirii „Mariane” a Femeilor române unite din Arhidieceză, s'au ținut cu deosebită solemnitate în 28 Noembrie la Sibiu. O amănunțită dare de seamă a trimisului nostru special la aceste serbări vom publica-o în numărul viitor al gazetei.

Parohii noi. La cererea numeroșilor credincioși din filii Crasna Petrovel și Dumbrava Mediașului, Preav. Ord. de Bala-Mare cu data de 1 Noembrie 1937 a înființat în aceste locuri parohiale Crasna Petrovel și Dumbrava.

Pomenirea lui Alex. Lupeanu Melin și Pavel Dan la Blaj

Duminică 5 Decembrie s'a ținut în sala Liceului de băieți din Blaj, o frumoasă sădina festivă de comemorare a celor doi mari scriitori ardeleni și fii ai Blajului, Al. Lupeanu-Melin și Pavel Dan.

Sădina a fost aranjată de Asociația Scriitorilor Români din Ardeal, în fața unui public numeros și ales, în frunte cu I. P. S. Mitropolit Dr. Alexandru Nicolescu.

După cuvântul de deschidere al președintelui Victor Papilian, profesor universitar la Cluj, în care a fost schițată personalitatea celor doi mari scriitori, a urmat „Omagiu lui Al. Lupeanu Melin”, o frumoasă descriere și caracterizare a vieții și operii marelui dispărut, făcută de d. director Șt. Maneiulea din Blaj. Dl profesor Gr. Pădureanu din Blaj citește apoi două povestiri din opera marelui dispărut.

„Omagiu lui Pavel Dan” l-a rostit dl profesor Gh. Biriș, în cuvinte alese și simțite, apoi s'au făcut citiri din opera lui P. Dan, scriitorul care s'a apropiat atât de mult de lumea din care a ieșit, și care i-a pătruns și redat ea nimeni altul sufletul și viața.

La sfârșit s'a citit un frumos poem în memoria lui Pavel Dan, iar dl prof. Septimiu Popa, a citit niște induioșetoare amintiri din viața lui în legătură cu cei doi mari scriitori.

Un dar al guvernului Italian. Ca un semn al prieteniei față de România, Italia dăruie în anul acesta guvernului român, cea mai vestită coloană a lui Traian. Această copie a fost făcută pentru împăratul Napoleon al Franței și era să fie așezată în una din cele mai frumoase piețe ale Parisului. Ea va fi în curând dată României, în cadrul unor mari serbări. Coloana are o înălțime de 42 metri și va împodobi una din cele mai frumoase piețe ale Bucuraștilor, piața 8 Iunie.

DE PRIN SATE

Bucurii sufletești la Copăceni

Sărbătoarea din 21 Noembrie, „Intrarea în biserică a Preacuratei Fecioarei Maria”, a fost o zi de mare bucurie pentru credincioșii uniți din Copăceni și alte sate din jur, precum și pentru cei din orașul Turda, cari au putut lua parte la binecuvântarea bisericii noi.

La orele 9 părintele D. Neda, delegatul Mitropoliei Blajului, înconjurat de un săbor de preoți, a binecuvântat marea și frumoasa biserică, zidită în mare parte numai din jertfa credincioșilor.

După sf. slujbă s'a adus de către preoți, din vechea biserică, Hristos Euharisticul, în cântecul poporului adunat, în timp ce copiii îmbrăcați în alb aruncau flori. A fost un moment nespuse de mișcător acesta. Hristos purtat de preoți, în sunete de clopote și cântecul de mărire ale întregului popor.

La sf. Liturgie predică pâr. prof. D. Neda, care în cuvinte adânc simțite arată, cum trebuie să fie credința noastră și de ce trebuie să fie credința vie, precum și calea de jertfă pe care trebuie să înaintăm pentru a avea pacea lui Hristos. Aduce laude credincioșilor cari în timp atât de scurt au înălțat altar și casă vrednică lui Dumnezeu. Li asigură că prin această faptă mare creștinească și-au apropiat sufletele de Hristos și și-au câștigat și dragostea aceluia care în numele lui Isus Hristos, conduce naia bisericii noastre unite, I. P. S. Sa Mitropolit Alexandru dela Blaj.

A urmat apoi euminecarea marelui număr de credincioși, în timp ce corul intona frumoasa cântare „Vino Isuse în inima mea”.

După sf. Liturgie, a luat cuvântul preotul din loc pâr. Vasile Lupu, mulțumind lui Dumnezeu pentru ajutorul dat, precum și fiilor săi sufletești, cari nu s'au dat în lături dela nici o jertfă ce li-s'a cerut pentru terminarea mărețului lăcaș de închinare, se cetește lista acelor cari prim

zeta, dar de primit o primeam și ne bucuram de ea, ba te mai făleai și tu printre muieri că știi cum umblă lumea și cum se bat în Spania și în China. Apoi hârtie pe „blidar” doară tu dedeai la toată vecinătatea. Că numa venea cutare copil: — Lole Saftă, fă bine dă-mi o gazetă să învăluim o țăr de slănină. Ori venea cutare vecin: — Saftă, dă-mi, draga lelii, o foaie de hârtie să-mi învăluiesc caerul la furcă. Saftă, dă-mi o hârtie pe „blidar”, și Safta dedea că avea de unde, că doară numai domnul părinte mai avea atâtea gazete ca noi. Le știi tu bine astea, numai că te faci de cătră pădure, și gândeai poate că domniile aceia dela gazetă au făcut contract cu moșu-tău ca să-ți trimită gazeta fără plată.

Noș ascultă, să-ți spun ce-am făcut, și apoi să te văd dacă nu vei zice și tu că am făcut bine.

Intru eu acolo, și iau un calendar din teancul de pe masă și mă uit la el. Frumos, cum îl vezi.

— Cât face, domnișoară? — întreb eu pe domnișoara care era lângă ele.

— 12 lei, bade.

Da într'asta un domnișor, mic de stat dar mare de sfat, cum e vorba, vine la mine cu un „pötrecol” mare cât o evanghelie. — Bade, mi-se pare că dumneata ai o restanță de 450 lei, și ar fi bine să o plătești dacă poți, că avem și noi năcazuri multe, bade. Hârtia scumpă, lucrătorii și tiparul scump, datorie până e lumea. Mărcile scumpe. Oamenii și-au uitat să plătească, și stăm

rău de tot, așa că dacă nu plătesc cititorii, va trebui să închidem gazeta, că n'avem cu ce mai plăti nici pe domnișoara asta care stă de dimineața până seara aici și face serviciu cu trimiterea gazetei și a calendarelor, și ține socoteală de ce s'a plătit și de ce nu.

Și mi le spunea domnișorul acela așa de frumos și de draguț, de-ți era mai mare rușinea să zici că nu e adevărat ceea ce spunea.

— D'apoi doară noi nu suntem copii de Romi, domnișorule fac eu. — Vezi, numai că omul e lăsător, și uneori mai și uită că are datorii. Dar eu gândesc că fiecare ar putea să plătească ca să nu rămânem fără bunătațe de gazetă, iar domnișoara asta draguță să rămână fără plată din pricina noastră. — Și atunci bag mâna în șerpar și scot 450 de lei și îi dau domnișorului. Da domnișoara a început a râde, de ce am zis eu că nu suntem copii de Romi. Și râdea așa de frumos și cu inimă, de-ți ai fi uitat toate necazurile când o vedeai și o auzea. Așa să știi tu râde, Safto, te-aș prețui cu 100 de perțente mai mult.

Nu știu ce glumă am mai spus eu, că domnișoara iară a început să râdă nevinovată ca o pasăre. Nu era mai mare decât Florica noastră, dar așa râdea de-ți tihnea.

Până să-mi facă domnișorul chitanța, am îndrăznit să întreb pe domnișoara cum o chiamă și mi-a spus că Silvie. Mai mult n'am întrebat, dar i-am spus așa: Dumnezeu să te țină, dom-

nișoară Silvie, că cu răsul dumitale m'ai înviorat și pe mine. Să dea Dumnezeu ca toți datorășii gazetei să plătească cum am plătit eu ca să nu pierdem bunătațe de gazetă. Știu că Safta mea se va burzului o leacă când voi merge acasă fără „cșpute”, dar în săptămâna viitoare dacă ajută Dumnezeu voi mai vinde doi saci de grâu și o voui împăca și pe ea, și pe fclorul dela Tecuci. Că doară Dumnezeu dacă dă roadă la hotar, o dă, ca și noi să dăm celor ce suntem datori. Și apoi nici e cine știe ce 150 lei la an pentru noutățile din toată lumea, în fiecare săptămână, apoi și hârtie până-i lumea, ca la preoți și la notareși.

La Domnișoara aceea i-am zis „Silvia Răzătoarea”, și mi-ar plăcea, Safto, s'o vezi și tu odată, da de te-ai învăța să râzi și tu ca dumneaei. Eu gândesc că să fie tot așa oamenii dragălași la toate redacțiile, toți oamenii ar plăti bucuroși gazeta, și n'ar lăsa să se adune până la preț de doi saci de grâu.

Zi-mi tu ce vrei, că eu când îmi aduc aminte de răsul domnișoarei Silvie, îmi vine și mie să râd. Așa avea un răs curat, nevinovt și dela inimă. Dumnezeu să-i dea bine.

N. Lupu

Cetiți „UNIREA POPORULUI”

danile lor de aproape un milion au contribuit la înălțarea bisericii.

După terminarea serviciului religios, a urmat banchetul aranjat în localul școlii primare confessionale greco-catolice din loc. Aici p. prof. D. Neda a toastat pentru Preasf. Părinte Papa Pius XI și pentru M. S. Regele Carol II, iar p. protopop Cârnașin pentru I. P. S. Mitropolit Alexandru.

P. Dr. V. Cerghizan laudă vrednicia credincioșilor, spunând că biserica pe care au ridicat-o cu zelul și dărnicia lor, ar face cinste ori cărui oraș din țară.

Se deschide apoi o listă de subscripție printre oaspeți pentru terminarea iconostasului și se strânge frumoasa sumă de 52.000 lei.

P. V. Lupu, adânc impresionat de mărinimia creștină și românească a oaspeților, le mulțumește din suflet, invitându-i să ia parte și la sfințirea cea mare pe care va săvârși-o I. P. S. Mitropolit, de îndată ce va fi terminat iconostasul și pictura. Poate în toamna viitoare.

Seara Părintele Neda a conferențiat despre pedepsele păcatului, după care s'a rulat filmul „Sodoma și Gomora” adus de p. L. Pop din Moldovenești.

Unde este conducere bună și oameni ascultători și cu frica lui Dumnezeu ca în Copăceni, faptele mari ies ca din pământ. (P. V. Lupu mi-a declarat cu modestie că „tot ce s'a făcut se datorește Preasfintei Inimi a lui Isus și Preacuratei Fecioare Maria”).

Pr. P. Suci

Din Sâncel

În ziua de Nov. a. e. a avut loc în comuna Sâncel, Jud. Tr. Mică o frumoasă serbare, cu ocazia inaugurării Subcentrului Pregătirii Premilitare din Sâncel.

Slujba religioasă fost oficiată de Pr. Vasile Smigelschi preotul din loc și Pr. Horațiu T. Grama, preotul din Iclod, președintele Subcentrului.

Serbarea s'a desfășurat într-o mare însuflețire cu un program bogat și ales. Exercițiile frumoase ale tinerilor premilitari și a elevilor școlii primare a arătat celor de față ce se poate cu stăruință și muncă încordată. Raportul a fost dat în numele tinerilor premilitari de Dl. Locot. Coșop N., șeful centrului, iar din partea elevilor strejere de către eleva Hătegan Anca el. IV-a primară. Raportul a fost primit de dl. prefect S. Gizdavu.

După terminarea programului au urmat seris cuvântărilor, esre a fost deschisă prin cuvântarea Pr. Horațiu T. Grama, președintele Subcentrului, arătând marea însemnătate a înființării Pregătirii Premilitare, îndemnând pe tineri la muncă isteză, pentru binele Țării.

A urmat apoi Dl. S. Gizdavu, prefectul Jud. Tr. Mică, îndemnând pe tineri și apelând la părinții tinerilor premilitari, să să-și trimită fiii la ședințe întotdeauna, căci numai atunci pot învăța și câștiga dragoste față de Țară.

Serbarea a luat sfârșit la orele 4 p. m.

O. V.

Câte scrisori se scriu în fiecare țară. Cineva s'a apucat să socotească toate scrisorile pe care un om le scrie anual și a stabilit că cele mai multe le scrie englezul 78 de an. Urmează americanii cu 67, el le scrie la mașină. Vin apoi elvețienii cu 59, germanii cu 55, olandezii cu 31, francezul cu 26, italianul cu 20. Popoarele limbute și vorbărețe scriu puțin și sunt la sfârșitul rândului. Tot la sfârșitul rândului se află și Românul, nu însă pentru că ar fi limbut și vorbăreț, ci pentru că nu știe carte. Românul scrie la an cinci scrisori. Și acestea le scriu orășenii, țăranul nostru primește o scrisoare la 18 ani odată.

Ce scriu cetitorii despre Al. Lupeanu-Melin

Omagiu postum lui Al. Lupeanu-Melin

„Ce plăcere al simți în fericire, dacă n'ai avea pe cineva, care să se bucure împreună cu tine? Iar în nefericire ar fi greu, dacă n'ai avea pe cineva, care să o simțească mai mult și decât tine”, — zice marele înțelept al strămoșilor noștri romani, Cicero, în cartea sa „Despre prietenie”.

La aceste adevăruri, atât de frumos redactate, mitropolitul nostru de binecuvântată amintire, Vasile Suci, a adăus următoarele: „Inclinarea aceasta naturală e cu mult mai mare și mai puternică față de unii, cu cari avem legătură de sânge, ori afinitate (consangrenie), și dela cari am primit binefaceri, ori cu cari ne potrivim în simțăminte și idei. Aceasta a putut-o experia (cunoaște) fiecare, când a trebuit să se despartă de neamurile, binefăcătorii ori prietenii săi...” (Teologia dogm. fund. vol. I, pag. 102).

Și n'nt'adevăr, — asemenea simțăminte au svâcnit în piepturile noastre, ale tuturor cari l-am cunoscut și l-am iubit pe marele mitropolit al Blajului, neuitatul Vasile Suci, când moartea nemiloasă l-a răpit dintre noi, și asemenea simțăminte de tristețe se coboară peste sufletele noastre și în aceste zile de doliu al Blajului, când marele cărturar și adânc cunoscător al vremilor trecute, Al. Lupeanu-Melin, își odihnește somnul veșnic în cimitirul dela îmbrățișarea celor două Țârșave.

Acest mare apostol al neamului nostru din Ardeal și gazetarul fruntaș, ce s'a stins în zilele trecute, după o suferință de vreme îndelungată pe pat de spital, a fost pentru cei ce l-am cunoscut, l-am citit și l-am admirat, un soare ce ne-a luminat calea trecutului din vremi apuse și ne-a înfățișat în adevărata ei lumină zilele de glorie și de suferință ale Blajului său, pe care l-a iubit el atât de mult și l-a cunoscut mai bine ca oricine, din vremuri de basme cu feți frumoși și urieși, și până în zilele noastre de mari frământări sociale.

S'a stins acest mare soare și luminător al generației sale și al celor viitoare, dar mărșla lui abia acum, în urma trecerii sale în veșnicie, o putem cunoaște în adevărata ei lumină.

- >Icoana stelei ce-a murit
- >Incet pe cer se suie:
- >Era, pe când nu s'a zărit;
- >Azi o vedem, și nu e...

Am putea spune, că dacă ar trăi azi gânditorul neamului nostru românesc, Mihail Eminescu, care a scris versurile de mai sus și care s'a adăpat și el, pentru un timp, din Izvorul de lumină al școlilor din Blaj, ar putea scrie și despre Al. Lupeanu-Melin asemenea versuri de jale și de dor, în felul celor de mai sus, potrivitându-i-se întru toate caracterului său de suflet mare și adânc cercetător al vremilor apuse.

Pentru că acest dascăl iscusit, această minte luminată, care ne-a descris atât de frumos în „Evocările” sale viața Blajului de demult, nicidecum nu s'a gândit să își facă un renume pentru munca sa de nopți nedormite, petrecute între zidurile Bibliotecii Arhidiecezane, descifrând un manuscris [al lui Cipariu, Șincal ori Petru Maior, ori „ștergând colbul de pe cronice bătrâne”, după vorba lui Eminescu.

Trăia atunci Al. Lupeanu-Melin, am putea spune, fără să îl cunoască multă lume... Imi aduc aminte, că pe când eram cleric al Aca-

demiei de Teologie din Blaj, deși trăiam în în aceeași localitate cu Lupeanu-Melin și numai fosta piață a Blajului ne despărțea, — nu-l întâlneam decât foarte rar. De aceea, icoana lui, ca și a „stelei ce-a murit”, cântată de Eminescu, abia acum, când „nu e”, o vedem mai bine, mai clar, în adevărata ei lumină, în toată măreția ei, — înălțându-se deasupra Blajului...

Fie-l memoria binecuvântată!

Pr. Valeriu Gr. Sima

Onorată Redacție și Administrație

Clar în momentul când vă răspundeam la adresa Dv. Nr. 1478 cu privire la abonamentul foil, sosește posta care aducea trista veste, că marele cărturar și cinstitul scriitor al poporului A. Lupeanu-Melin nu mai este în viață. Imi venea a nu crede, deși citeam cu ochii umezi de lacrimi.

Scumpă comoară așează Blajul — mult încercat — în pământ. Nu ne putem da seama cine îi va putea înlocui pe acest însemnat director al foil „Unirea Poporului” și cine va ști să scrie pentru poporul nostru cu atâta măiestrie ca adormitul în Domnul, Lupeanu.

Bunul Dumnezeu să-l așeze cu dreptii cari din veac bine l-a plăcut și credem, că aceasta slugă credincioasă bună luptă s'a luptat și e vrednic să-și l-a răsplata muncii sale.

Ne exprimăm regretele și durerea pentru marea pierdere ce ni-s'a făcut — prin trecerea la celea veșnice a adormitului în Domnul, Al. Lupeanu-Melin.

Sincere condoleanțe, Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii.

Onoriu I. Pantea
preot

Din Rusia

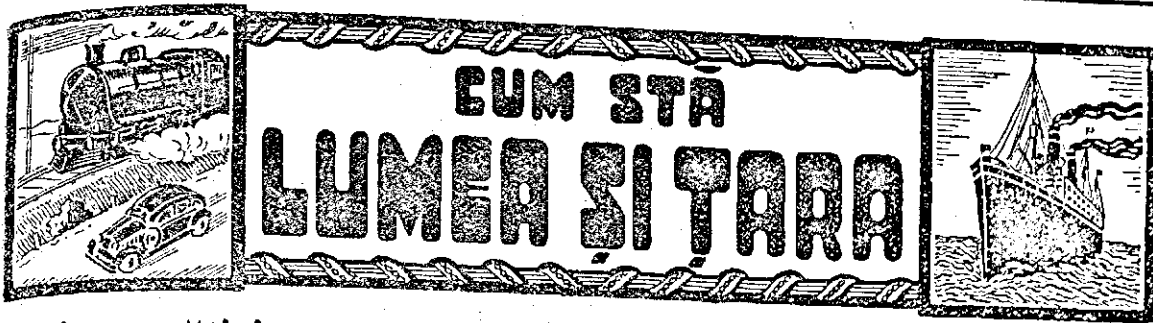
Câți oameni fără credință în Dumnezeu mai are Rusia

După ce au răsturnat și omorât pe țar, bolșevicii din Rusia s'au gândit să destroneze și pe Dumnezeu din inimile oamenilor și să facă din țara lor o țară cu adevărat bolșevică.

În întinsa și credincioasa Rusie, sfânta Rusie de altă dată, s'a început cea mai cumplită prigoană împotriva lui Dumnezeu, a bisericii și a preoților.

Bisericele au fost închise și transformate în teatre și locuri de petrecere și desfrâu. Preoții au fost omorâți, iar poporul credincios batjosit, închis și deportat în Siberia. Au înființat apoi asociații și societăți de necredincioși. Au scris cărți și gazete, în cari cercu să dovedească acest lucru, că nu este Dumnezeu. Dar totul a fost zadarnic și, după cum nu poți să pui stăvilari luminii, așa nu poți să zăgizuești credința, să oprești sufletele cari merg spre Dumnezeu. Numărul celor cari nu cred ssade pe zi es merge în Rusia. După cum spuns un ziar oficial de-al bolșevicilor „Izvertia”, societatea celor „fără de Dumnezeu” din Rusia azi nu mai are decât un milion și jumătate de membri, de unde înainte cu câțiva ani avea peste 6 milioane. Mâna și ajutorul lui Dumnezeu se vede și aici.

Nu uitați să cereți din bună de vreme „Calendarul dela Blaj”, cel mai plăcut și frumos calendar.

Mari pregătiri pentru alegeri — Importantele declarații ale dlui Maniu — Aspre măsuri pentru menținerea ordinii în timpul alegerilor — Câte liste electorale avem în țară — Pacea Europei greu primejduită — Ce cere Germania — Mari lupte în Răsărit — În Spania situația neschimbată

Țara în pragul alegerilor

Odată cu revenirea dlui Maniu la șefia partidului național-tărănesc, în întreaga politică românească s-a produs o vie mișcare.

Lupta electorală pentru cucerirea scaunelor de baron din capitala țării, cari și așa era să fie destul de grea, azi se anunță a fi din cele mai crâncene.

Pentru menținerea ordinii s'au luat cele mai aspre măsuri. Cu paza liniștei și a siguranței în aceste timpuri de grele frământări, a fost însărcinat d. general Gabriel Marinescu. Prefecții din țară au primit în acest scop importante instrucțiuni.

Fixarea candidatorilor fiind aproape terminată, în țară s'a început propaganda. Șefii partidelor politice țin la întruniri și consfătuiri, lucrează la manifeste și programe, cu cari se vor năpusti asupra țării. Și sunt mulți, foarte mulți, căci în vremea din urmă partidele politice s'au înmulțit ca puzderia. În toată țara sunt nici mai mult nici mai puțin decât 94 liste electorale. Sau gătat și semnele electorale, așa ca 19 liste electorale vor merge în alegeri fără semn.

Declarațiile dlui Maniu

Față de zvonurile tot mai numeroase cari circulau referitor la atitudinea partidului național-tărănesc în politica externă, dl Maniu a făcut zilele trecute importante declarații, în cari a arătat că partidul de sub conducerea D.-Sale va lupta ca și în trecut pentru aceleași năzăințe și se va menține pe aceeași linie.

La marea întrunire dela Brașov, d. Maniu a făcut din nou o amănunțită examinare a situației politice interne și externe și o lămurită și largă expunere a programului partidului național-tărănesc, care este întotdeauna pentru legalitate și dreptate, a spus D.-Sa.

Frământări mari în Europa

Popor războinic și veșnic dornic de cuceriri și stăpâniri noi, Nemții au fost întotdeauna ca un ghimpe în inima Europei. Deși bătută în marele război, prin stăruință și jertfe ei și-au refăcut și întărit repede țara și-au câștigat prietenia unor mari puteri ca Italia și Japonia și azi tot mai încrezători își cer înapoi coloniile pierdute. În săptămâna trecută din prilejul vizitei lordului Halifax, trimisul Angliei ei și-au și formulat cererile cari au stârnit o vie îngrijorare în întreaga Europa. Ei cer ca puternicului popor german să i se facă dreptate și să i-se dea cât mai multe colonii în Africa. Se spune chiar că Germania ar dori mai multe colonii decât avea înainte de război și că și-a pus ochii pe unele colonii ale Belgiei și Portugaliei. Cererile lor nu se opresc numai aici, ei cer ca Germanilor din Cehoslovacia, cari reprezintă 20% din populația acestei țări, să li-se dea cât mai multe drepturi, ceea ce ar primejdi greu unitatea acestui stat, iar în Austria vreau o schimbare de guvern, în care să intre câți mai mulți prieteni de-ai național-socialiștilor germani, ceea ce ar aduce o cât mai strânsă unire între aceste

două țări și poate chiar o alipire a Austriei la trupul marelui împărații germane.

Prin aceste cereri liniștea Europei a fost și mai mult turburată și lumea întreagă s'a găsit din nou în pragul unor mari frământări, din cari nu se știe cum va ieși.

Țările dornice de pace, Anglia și Franța, au ținut la Londra mari consfătuiri și în urmă s'a ajuns la o înțelegere deplină să lupte alături pentru menținerea păcii. Cererile germanilor să fie mai amănunțit examinate și să fie consultate și țările interesate. Vor lucra apoi, prin trimișii lor, pentru pace în toate țările Europei și vor ține seamă și de interese țărilor din Răsăritul și centrul Europei. Pentru a strânge cât mai mult legăturile de prietenie cu aceste țări, ministrul francez Delbos a și început vizitarea lor.

În acest scop a vizitat Polonia, unde a avut importante întrevederi cu ministrul polonez Beck cari au contribuit și mai mult la întărirea prieteniei dintre aceste două țări. Miercuri trimisul Franței sosește la noi în țară.

Incordare mare între Japonia și Anglia

Prietene prea mari n'au fost ele niciodată, aceste două mari puteri, și Anglia a privit întotdeauna cu ochi răi, o întărire și întindere prea mare a Japoniei, căci își vedea primejduite interesele. Dar în ultimul timp situația s'a înăspri rău de tot și se spune că orice nădejde de împăcare va fi ștearsă, dacă Anglia mai continuă se lasa ca prin porturile ei să se facă aprovizionarea Chinezilor cu arme și munițiuni.

S'a încercat omorirea mareșalului Bluecher

În trenul transiberian (tren din Rusia care trece dealungul Siberiei) s'a încercat, zilele trecute, otrăvirea mareșalului Bluecher, comandantul armatelor sovietice.

Toți oșterii, cari au luat masa în vagonul restaurant, s'au îmbolnăvit greu și patru din ei au și murit. Bluecher a scăpat căci în ultimul timp a renunțat la masă.

Nu s'a putut descoperi cine a pus otrava în mâncare, totuși șeful trenului, bucătarul și mai mulți chelneri au fost spânzurați îndată, fără multă judecată.

O încercare de apropiere între Anglia și Italia

După ce în anii trecuți, situația dintre Italia și Anglia era din cele mai încordate, ba în timpul războiului cu Abisinia erau gata să se încaiere, azi gazetele aduc știrea că Anglia este tot mai hotărâtă să se apropie de Italia și să și încerce o colaborare cu această țară.

Italia va înceta și ea apoi propaganda puternică pe care o duce împotriva Angliei, de ani de zile, prin cărțile și gazetele ei.

Se spune că tratativele se vor duce chiar în zilele acestea la Roma, între ministrul Angliei și ministrul de externe italian.

Războiul din Răsărit

Japonia merge din biruință în biruință. Toate încercările de împăcirea făcute de marile puteri europene au rămas fără rezultat. Tunul bubuie cu aceeași furie ca și înainte. Zilele Nankingului, care este de altfel ținta tuturor atacurilor, sunt numărâte.

În săptămâna trecută, deasupra lui au avut loc mari lupte aeriene, 6 avioane japoneze au luptat contra a 50 de avioane chineze, reușind să doboare 11 din ele.

Deasemenea la Sinoshan aviația japoneză a distrus peste 1000 de case.

Acum când fosta capitală a Chinei, orașul Nanking, este ca și cucerită, se crede că Japonizii vor declara război formal Chinei, pentru a împiedeca pe baza legii internaționale orice ajutor al altor țări în favoarea Chinei.

Germania depune mari eforturi pentru a mijloci o împăcare între aceste două țări. Amândouă se lasă însă greu și pun condiții grele de împăcare. China refuză să stea de vorbă pentru pace cu Japonia atâta timp cât aceasta nu și va retrage armatele din teritoriile ocupate, iar Japonia cere între altele ca China să adere la pactul anti-comunist și să recunoască statul nou înființat.

Luptele din Spania

Situația pe frontul a rămas neschimbată. Naționalii au deslănțit un puternic bombardament de artilerie asupra Madridului.

În decursul luptelor de Marți aviația naționalistă a doborât 7 avioane bolșevice.

Lupta mare, care va hotărî soarta Spaniei, va avea loc săptămâna viitoare, între 10 și 15 Decembrie.

Ce spune P. S. Alexandru al Maramureșului despre Calendarul dela Blaj

„Încă un calendar

Este cunoscutul *Calendar dela Blaj*, ca coperta-i întâișând catedrala istorică a Blajului, care apare acum pentru a 15 oră, aducând mîilor săi de cetitori meren noui comori de gândire, inspirate de aceeași veche și nedesmințită tradiție a micel noastre Rome.

Dacă-i lipsește acum ceva, este scrisul celălce i-a întemeiat, a marelui dascăl al școlilor noastre, care a fost Alexandru Lupeanu, a cărui ploasă amintire o cuprinde. Celce l-a luat moștenirea, părintele Iuliu Malor, s'a năzuit însă din răspuțeri — și cu succes — ca lipaa întemeietorului să fie cât mai puțin simțită“.

Omor în fața tribunalului. În săptămâna trecută a groaznică crimă s'a întâmplat chiar în fața tribunalului din București. Eliza Dornescu, după un trai de 8 ani cu inginerul Urlățeanu, s'a văzut părăsită de acesta, fără nici o nădejde de întoarcere. Pentru a se răzbuna, l-a dat în judecată pe inginer și-a cerut o despăgubire mare de 3 milioane. Cum martorii pe cari îl avea Eliza Dornescu începură să și retragă declarațiile vechi și să facă mărturisiri în contra ei, ea a văzut că acum va pierde procesul. Infuriată peste măsură de acest lucru, a scos revolverul și a tras în fostul ei iubit, care se afla în față, 5 gloanțe unul după altul. Acesta a căzut mort la pământ, apoi și-a tras și ee un glonte, dar ea n'a murit, imediat a fost arestată și dusă la închisoare.

Un nebun își omoară mama și apoi îi mănâncă inima. O crimă de-a dreptul înfiorătoare s'a produs zilele trecute în Egipt. Cuprins de o furie mare, Ahmed Berkir și-a ucis cu câteva lovituri de cuțit mama, apoi l-a deschis pieptul și l-a mâncat inima.

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Monetele de 5 lei retrase. Prin o decizie ministerială din 2 Octombrie s'a hotărât retragerea din circulație a monedelor de 5 lei. Ele vor mai fi primite numai până la 1 Ianuarie 1938.

Concentrarea contingentelor 1933-1934. Pentru menținerea ordinii în timpul alegerilor s'a hotărât concentrarea, pentru 30 de zile a contingentelor 1933-1934. Vor fi concentrați însă numai oamenii cari aparțin jandarmeriei.

Pedeapsă meritată. În săptămâna aceasta s'a judecat la tribunalul din București, procesul fostului casier dela Casa Comercială, Andrei Iliescu, care în câteva luni a furat peste două milioane din banii pe cari îi administra. Tribunalul l-a condamnat la 8 ani închisoare corecțională, 5 ani pierderea drepturilor civile, 10.000 amendă în favoarea statului, 5000 cheltuieli de judecată și 2.150.000 despăgubiri civile. N'ar strica să capete astfel de pedepse și încă și mai mari, toți aceia cari fără un pic de cinste și omenie, fără teamă de Dumnezeu și legile țării, fură și prădează bunurile Statului.

Și-a desbrăcat prietenul la chef și apoi a fugit. Un prieten cu adevărat credincios este rar, și acela se cunoaște la nevoie și necaz. La cheful și când ai bani, toți îți sunt prieten și te linguesc. Așa în zilele trecute într'o cărciumă dela marginea Clujului, tinerii Ioan Maroși și Ludovic Șarcani au făcut un chef strașnic. În urma chefului Ludovic Șarcani s'a îmbătat cum îl culă și a adormit buștean. Folosind acest prilej, banul său prieten Ioan Maroși, zicând către crămar că vrea să facă o glumă cu prietenul său, l-a desbrăcat de hainele noi nouțe cu cari acesta era îmbrăcat și-a plecat cu ele. Gluma însă a fost cam nesărată, căci nu s'a mai arătat deloc cu hainele și până azi n'a mai putut fi descoperit.

Și-a ucis ginerele pentru că nu făcea aceeași politică. În comuna Marpăt din județul Sibiu s'a produs zilele trecute o crimă din motive politice. Locuitorul Mihail Wild în vârstă de 50 de ani, a omorât cu două gloanțe de revolver pe ginerele său Gheorghe Schneider. În timpul unei discuții între cei doi a izbucnit o ceartă și ginerele Schneider s'a repezit asupra socrului său. Acesta ca să se apere de el a tras cu revolverul, omorându-l pe loc.

Groznică nenorocire de cale ferată în Spania. În provincia Taragona (Spania) s'a întâmplat zilele trecute o derațiere de tren, în care și-au aflat moartea 11 persoane iar 80 au fost rănite. Aceasta este a doua nenorocire care s'a întâmplat în curs de câteva zile în această provincie.

I-a mușcat nasul. Țigancă Ileana Lakatoș, din Oradea trăia de ani de zile în căsătorie nelegitimă cu țiganul Balog Alexandru, cu care a și avut 2 copii. Dela un timp însă Ileana a îndrăgit pe Iosif Varga. Și-a uitat de casă și copil și-a fugit cu noul ales al inimii. Balog Alexandru a căutat-o un timp pentru a o aduce la cel doi copii, dar n'a mai putut-o găsi. După câteva luni însă Ileana s'a reîntors

în Oradea, însoțită de Iosif Varga. Auzind de aceasta, fără a sta mult pe gânduri, Balog Alexandru s'a dus la cărciuma unde erau cei doi. Între ei a izbucnit o ceartă și dela ceartă s'au luat la bătăle. În totul luptel, Balog Alexandru, infuriat, l-a mușcat nasul fostei lui neveste, așa de tare, încât aceasta a rămas fără ei. Dus la poliție, el a declarat că aceasta a făcut-o din răsunare, ca să-i pedepsească necredința, și să nu mai fie îndrăgită de nimeni.

Ucigașul lui Tisza Pișta și-a sfârșit pedeapsa. Cetitorii mai bătrâni își amintesc încă de Ștefan Tisza, vestitul ministru președinte ungar, și de vremurile lui. El a fost omorât în 31 Octombrie 1918, ziua proclamării revoluției și republicii în vechea Ungarie, de mai mulți revoluționari unguri. Unul dintre aceștia, Tibor Sztanyochovsky, după 17 ani de temniță grea, petrecută în închisorile Seghedinului a fost pus în libertate.

Schimbul diferitelor monede străine în lei începând cu 1 Decembrie 1937, Lira egipteană, lei 714,32; florinul olandez, lei 77,07; drăhma lei 1,11; dinarul lei 3,08; marca germană lei 38,89; belgasul lei 23,76; francul belgian lei 4,75; pengo lei 27,78; lira sterlină lei 696,90; lira italiană lei 724; dolarul lei 138,52; francul francez lei 4,81; coroana cehoslovacă lei 4,89; șilingul austriac 26,77.

Prelungirea termenului pentru plata impozitelor restante. Printr'un decret regal publicat în Monitorul Oficial, termenul de 30 Noembrie pentru plata impozitelor restante cu bonuri și rente de stat, a fost prelungit până la 31 Martie.

Cel mai mare clopot din lume se găsește la Moscova și era cunoscut pe vremuri sub numele de clopotul țarului, a fost turnat în 1733 și cântărește peste 196 tone (o tonă = 1000 kg.) Este înalt de 7 metri și tot pe atâta de lat. Limba acestui urlaș clopot este de patru metri și jumătate. Prima dată când s'a făcut încercarea de-al atârna, a căzut și s'a spart o bucată din ei. A fost lăsat pe locul unde căzuse și țarul a dat ordin să fie folosit de biserică, ușa fiind spărtura ce se făcuse când s'a încercat atârnarea lui. Cel mai mare clopot care se folosește azi este un clopot dintr'o mănăstire budistă. Este făcut din bronz și are o înălțime de 6 metri, iar lățimea de 14 metri. A fost turnat cu 500 de ani înalțe și se spune că la lucrarea lui opt oameni și-au pierdut viața.

Crimă îngrozitoare. Tânărul Nicolae Codolban țigan hingher din Lacu-Dulce de lângă Brăila, trăia de mai multă vreme în concubinaj cu Jeni Karamalenka, țigancă originară din Basarabia. Cum toate au un sfârșit așa și dragostea lor. Jeni Karamalenka a început să-l fie necredincioasă și să-l înșele cu altul. Infuriat peste măsură Nicolae Codolban s'a hotărât să-l răsun. Într'o seară când cei doi veniau dela petrecere le-a ieșit înainte pe drumul ce duce către Lacu-Dulce. Între ei s'a focins o luptă pe viață și pe moarte. Femeia a fost doborâtă de mai multe lovituri de cușit iar noul ei prieten greu rănit.

Clădire uriașă. Americanii sunt cunoscuți ca niște oameni foarte practici, dar în același timp și foarte ciudați, cu ideile cele mai năstrusnice. Clădirile lor, adevărate zgarle nori, sunt vestite în lumea întreagă. Au câte 40-50 de etaje și încap în ele mii de oameni. Și cum văzduhul îi larg și alnimănu, ei continuă să clădească în sus. Așa mai nou vine știrea că în New-York s'a ridicat de curând o

clădire uriașă de peste 100 etaje. Este un adevărat oraș într'o singură bucată, căci în ea încap 80.000 de oameni, cam de două ori cât în Aradul sau Sibiu nostru. Pentru a ajunge în vârful ei, îți trebuie nici mai mult nici mai puțin decât două ore.

Explozie puternică. La o fabrică de explozibile, dintr'o localitate de lângă Londra (Anglia), din pricina necunoscute s'a produs zilele trecute o explozie așa de puternică, încât întreaga fabrică a fost aruncată în aer. Cerul tot s'a umplut de o flacără mare, iar zgudulitura ce a urmat a fost simțită până la mari depărtări.

Turme de oi luate de valuri. Ploile mari cari s'au abătut în ultimele zile în Turcia, au produs mari revărsări de ape în regiunea Anatoliei și în Valea Konla. Turme întregi de oi au fost luate de ape și înecate. Sute de case au fost distruse de ape, rămânând mii de oameni fără adăpost.

Ce cuprinde „Calendarul dela Blaj“
Veste bună pentru toți cetitorii și iubitorii de carte românească

A apărut Calendarul dela Blaj, care are și anul acesta cel mai bogat și instructiv cuprins.

Pe lângă partea calendaristică, cu arătarea sărbătorilor și zilelor însemnate din cursul anului, zilelor de post și ajun, calendarul cuprinde prețioase însemnări despre mersul vremii, instrucțiuni despre trimiterea scrisorilor, banilor și telegramelor, cu arătarea exactă a prețului ce trebuie să-l plătim. Preoților și cantonierilor le este apoi de mare trebuință căei are un amănunțit îndreptar bisericesc cu rânduiala slujbelor din toate duminicile și sărbătorile, luerat de unul din cei mai pricepuți tipografi ai noștri.

Partea de învățătură și petrecere este anul acesta mai bogată ca oricând.

Cuprinde următorii articoli:

Al. Lupeanu Melin, articol scris de directorul Iuliu Maior, cu un frumos chip al neuitatului seriitor. Noul păstor al eparhiei Lugojului cu un chip mare. O frumoasă fotografie a Card. Tissierant. Cei mai învățați naturaliști de azi sunt oameni credincioși, scris de Păristele Iuliu.

Fotografii din Spania bolșevică și o fotografie mare a pelerinilor români la Roma.

O dare de seamă despre sărbătorile Blajului cu echipul de demult al Blajului și fotografiile din timpul sărbătorilor cu vechii școlari.

Timotsi Cipariu și cultura poporului, un interesant articol pâr. Dr. Elie Dăianu.

Crăciunul la Clinieș și Povestea lui Iliuș, 2 povestiri ieșite din pânza neuitatului Al. Lupeanu Melin.

Rugăciune, La moartea lui Al. Lupeanu Melin, Căsuța noastră, poezii frumoase și pline de simțire.

Un articol asupra bisericilor din Sseuime, scris de pâr. canonic Gh. Dănilă, vechiu colaborator al „Unirii Poporului“, cu fotografiile nouilor biserici consacrate.

De anul nou, o urare plină de haz, a cunoscutului seriitor Dr. N. Lupu.

Toader Mădridu, povestire glumească de N. Lupu.

Grădina Maicii Sfinte, un studiu frumos despre rozar al pâr. D. Neda.

Sfaturi practice pentru plugari și o parte foarte plăcută, Traista cu glumele.

Calendarul are la sfârșit o tabelă a tuturor târgurilor de țară din Ardeal, cu date

precise, trimise în mare parte de primăriile comunelor unde se ține târgul.

Costul lui este de numai 12 lei. Cine trimite banii pentru zece calendare, primește unul gratuit. La comenzi mai mari acordăm o reducere de 20% din prețul calendarului.

Pentru copiii săraci

Din nou gerul aspru va tortura luni de-a rândul trupul slăbit și gol ai numeroșilor copii sărmani dela școala primară din loc.

În drumul lor dela și spre școală îi înțâim, ca și în anii trecuți, îmbrăcați în hăinuțe subțiri și rupte, desculți sau, în cel mai bun caz încălțați cu ghete rupte, iavineștiți de frig și căutând în zadar să lupte cu asprimea nemilosă a gerului și viscozelor.

Școala încearcă prin toate intervențiile și să-i ajute, dar totuși un mare număr de copii săraci rămân fără nici un ajutor, pradă intemperiilor și tuturor riscurilor, unii poate nici au ajuns să apuce primăvara.

Nu aruncați și nu vindeți pe prețuri de nimic la negustorii de haine vechi, hăinuțele sau încălțămintea purtată de copiii Dvoastră. Dacă mai sunt utilizabile, curățate și reparate pot face foarte bine trupul unui copil sărman.

Doamnelor, în orele Dvoastre libere, coaseți din resturi de piază, o cămășuță, o rochiță, o bluză, o păreche de pantaloni, din resturi de stofă, sau din haine vechi o hăinuță pentru copii, băieți și fete, între 5—15 ani. Mulțumirea sufletească procurată de aceasta muncă pusă în serviciul celor săraci, sunt sigur, că Cel de Sus, vă va răsplăti cu prisosință oboseala.

Faceți un pachet cu lucrurile astfel confecționate, pentru a fi folosite, și le trimiteți AGRU-ului din loc, care se va face grija, ca darurile Dvoastră să ajungă în mâinile celui care are nevoie de ele. Lucrurile dăruite se vor publica în ziare.

Membrii Agru-ului din loc și-au dovedit cu prisosință românismul și creștinismul lor, prin faptul că în cadrele posibilității, au acordat și acordă ajutoare celor lipsiți, fără nici o deosebire de credință. Dumnezeu nu face deosebiri între națiuni, sunaște numai creștinii buni și răi; mizeria deopotrivă atinge și pe român ca și pe ungar, german ori cehoslovac.

Lonea, la 15 Noembrie 1937.

Președintele Agru-ului, secția »Lonea«
Ștefan Tomuța

Furnici cu umbră de soare

În America de Sud sunt niște furnici numite „parasol” (umbrelă de soare) deoarece ele tale bucăți de frunză și petele de flori, pe cari le poartă pe cap întocmai ca niște umbrele. Această verdeață furnicile o duc în culburi și pe ea lucrează o substanță cleoasă, deasupra căreia cultivă un soi de ciuperca, formând așa numitele grădini de ciuperca.

Descoperitorul țigaretelor

Când larba dracului a fost adusă mai întâi în Europa, nu se pomenia de țigări, că lumea se afuma din lulele. Cea dintâi țigaretă a fost făcută acum 140 de ani de un soldat egiptean în Palestina. Spărgându-i-se acestuia bunătața de pipă și cum era pătimaș și nu putea trăi fără fum, s'a gândit să-și lovească tutunul într-o hârtie și să-l dea foc la un capăt. De-atunci lumea a văzut că-i bine și așa, iar azi sunt mai mulți aceia cari fumează țigări decât aceia cari folosesc pipa.

Soiu mai bun de vite și hrană mai bună

Câtă vreme un gospodar nu are un grajd și un coteț bun, nu se poate gândi să-și prăsească un soiu mai bun de vite cornute sau de porci. Tot asemenea până când nu se va fi convins că afară de paie, fân și coceni de porumb, e nevoie și de alte nutrețuri mai bune. Într-adevăr se poate convinge ori și cine că, în tot cuprinsul țării, unde află la pășune vite de soiu, vei afla și în curți grajduri și cotețe bune. Dela o vreme, dacă umbli mai mult prin țară, și vezi grajduri ca și locuințele omenestii de mari și de frumoase, știi că mergând la pădurea satului, sau intrând în grajd, vei afla soiurile cele mai alese de vite.

Și din potrivă unde nu vezi grajduri deloc, sau numai niște rupturi, și dinainte că vitele satului nu pot fi decât de soiu prost, vacile ca niște capre mai răsărite, iar boii ca niște țapi mai sălțați

Căci numai astfel de soiu sgrac și sălbătăcit poate trăi fără grija omului

Omul cu mintea lui a făcut multe minuni. A făcut flori cu culori și frumuseți nouă din îmbinare de semințe; din încrucișările alor patru cinci feliuri de porumbel a făcut zeci și sute de feliuri. Așa au îmbunătățit oam-nii cumiți toate soiurile de animale, vaci, boi, cai, porci, oi. Ba chiar și câni. Pinta urmărită la îmbunătățirea soiurilor de animale e una singură: să ai câștig mai mare după ele. Când vei avea câștig mai mare? Când dau lapte mai mult și mai bun, când au carne mai multă și mai gustoasă, când au piei mai frumoase și mai bune de lucrat.

Să tai un bou elvețian îngrășat și un bou mic, cu coarnele ascuțite dela noi, și să faci o asemănare între carne. Cel dintâi cântărește de trei de patru ori cât bouleanul de munte, iar carnea lui e numai grăsime și frăgesime, pe când al nostru e ca iasca, pastramă gata.

La vânzare care bou va fi căutat? Care va fi prețuit mai bine? Care va fi dus cu trenurile ori cu vapoarele în țări străine?

Și tot așa e cu vacile de lapte. Celea de soiu bun sunt — bogăție la casa omului. Ai și lapte din belșug, și unt, și brânză. Ba o vacă bună de soiu îți satură toată casa și-ți mai rămâne și de vânzare. Dela o biată mocăniță de-ale noastre — pe unde mai sunt, și sunt încă destule — nu-ți ajunge la copii cu mămăligă.

Dar porcii de soiu! Îți umplu punga de bani.

Dar ori ce animal de soiu, pe lângă adăpost bun, cere și hrană mai aleasă. Le putem da și una și alta, numai voință să fie și înțelegere. Putem semăna tot felul de nutrețuri, că în pământul țării noastre rodesc toate.

Pentru câștigarea vitelor de soiu, avem destule ușurințe. Camerele de agricultură dau vite de producere. În foarte multe sate sunt. Le aflăm la toate târgurile.

E ceasul din urmă în care trebuie să ne trezim. Altfel rămânem în urma altor neamuri, în sărăcie și în lipsă de cumpărători.

Cel mai ieftin calendar pentru popor, este „Calendarul dela Blaj”

Cum putem face găinile să oue și iarna

Care plugar n'ar fi dorit ca găinile lui să se oue și în timpul iernii? Una, că oul totdeauna are preț și încă destul de mare, a doua, că iarna oul este mult mai scump decât primăvara.

Primăvara toată lumea are ouă. Pentruce? Pentrucă aceasta este timpul natural al ouatului și al reproducției.

Dacă dorim să avem ouă și în altă vreme, trebuie să păcălim găina, făcându-o să creadă și să se simțască chiar ca primăvara.

Cel dintâi lucru este, să-i dăm o hrană cât mai variată. Primăvara și vara găina își completează hrana ce i-o dăm noi cu tot ce găsește în jurul curții și pe hotar. Iarna însă n'are la îndemână nici lucernă, nici trifol, nici găngăni. Așa că toate acestea trebuie să i-le dăm iarna noi, din mână cum s'ar zice.

De dimineața nu trebuie să-le dați prea multe grăunțe. E mai bine să-le lăsați puțin flămânde, ca ele să alerge mai mult în timpul zilei și să-și caute singure restul hranei. În schimb pe inserate le puteți da câte grăunțe pot mânca.

Pe lângă grăunțe le mai dăm apoi iarna o urtială formată dintr'un amestec de orz, porumb, țărăță și lucernă tocată. De asemenea este nevoie ca găina să aibă la îndemână nisip, var, scoici și carbune pisat. În urtială să nu uităm a amesteca și puțin sânge uscat, pe care-l putem căpăta gratis dela abator (unde se tale vitele, beltoare).

Cine ține gălge multe, e bine să-și procure o mașină de sfărâmat oasele, fiindcă oasele sunt deoparte foarte hrănitoare, iară de de alta stănesc ouatul.

Găina are absolut nevoie de a mânca verdeață. Ce-i putem da în schimb iarna, ca să-i potolească această nevoie?

Avem înalte de toate napi, pe cari îl vom da găinilor atârnați pe câte o sfoară, la o înălțime oarecare. Găina, ca să clozească, va sări în sus, care mișcare-i face foarte bine, deschizându-i pofta de mâncare.

Altă hrană verde este ovăsul încolțit, pe care deasemenea e bine să-l legăm și să-l spânzurăm în coteț. În stărșit orice rest de zarzavat (legume) e foarte bine venit pentru găini.

Apa să nu le fie înghețată.

Apoi să le mai facem găinilor rost de căldură. Prin urmare cântați să fie cotețele cât mai călduroase. Iar dacă cotețele sunt friguroase, mai bine băgați-le într'o pivniță.

Așadară încă odată:

Hrană cât mai variată și mai curată.

Hrana să fie măcinată.

Să le dăm cât mai multă sfecă sau ovăș încolțit.

Să nu le lipsească nisipul și varul.

Să aibă apă mereu desghetată.

Cotețul sau cotigarul să fie cât mai călduros și cât mai curat.

În cazul acesta veți avea ouă berechet și iarna.

Cum vindecăm arsurile de pe trup

E bine să băgăm partea arsă a trupului în lapte de vacă fier și răcit, în care trebuie să fim rana până ce ne trece durerea.

Dacă partea friptă a corpului n'o putem pune în lapte, atunci să luăm o cărpă în lapte și s'o punem pe arsură, durerile vor înceta numai decât. Cel mai bun lucru este însă a pune pe arsuri ulei și apă de var.

Pești în pălării

Până acum pălăriiile doamnelor erau împodobite cu flori și pene de păsări de toate culorile. Niște parizieni ai dracului s'au gândit însă, că ar fi mult mai bine dacă în locul florilor și buruienilor de tot felul cu cari erau igrămadite pălăriiile doamnelor, de semănau cu niște mici grădinițe, ar pune niște pești frumoși. Bine înțeles că aceștia nu vor fi de același umblă prin apele noastre, crap și știuce, aceștia vor rămânea și pe mai departe pentru tocană, ci niște peștișori mici cari trăiesc prin multe bazenuri din Europa. Aceștia vor fi lăcuiți, ca să aibă mai multă strălucire, și se vor adăuga ca o nouă podoabă la pălării, spre mai marea bucurie a doamnelor iubitoare de mode și noutăți.

Cum ne putem scăpa de boala de gură și de unghii a vitelor

În Germania au ajuns oamenii la observația că acele animale, în ale căror sânge sunt materii leșioase, nu se molipsesc de boala de unghii și de gură. În schimb animalele cu sânge acru, cum s'ar zice, se molipsesc ușor. De atunci Germanii le dau, ori de câte ori e primejdie de molipsire cu pricinitorii acestei boale, soda bicarbonat, și anume zilnic câte 2—3 linguri. Vitele însă nu beau bucurios apa amărită cu sodă, de aceea le-o dau în lătară și nu în natrețul tăiat. Probați și dumneavoastră și n'o să vă pară rău.

**POSTA
GAZETEI**

Băideanu Ion. Bolta. Cele trimise la publicăm cu drag în numărul viitor al gazetei, cum publicăm de altfel tot ce este bun și ne vine dela colaboratorii și cetitorii cinstiți ca dtr.

Către colaboratorii noștri. Rugăm pe toți colaboratorii noștri, cari au de gând să ne trimită articole, colinzi, nuvele, poezii, descrieri, glume, sau orice alte contribuții pentru numărul de Crăciun al gazetei noastre, să le trimită de așa, ca cel mult pe vineri 17 Decembrie să le putem avea la mână. Altfel nu vor putea apărea în acel număr.

Către cetitorii noștri. Numărul de Crăciun al gazetei noastre va apărea de așa ca pe sărbători să-l aibă în mână toți cetitorii. Va fi un număr bogat și mărit cu 4 pagini, care așadar va consta din 12 pagini. Gândul nostru este ca acest număr să fie pe placul tuturor și să mulțumească și pe cei mai gingași dintre cetitori.

Am primit câte 150 Lei: Bocșa Teodor, Alexandru Moldovan, Gheorghe Medoia, Iuliu Busoi, Mănăstirea bazilitană Obreja, Ioan Mărginean, Emil Tătar.

Alte sume: Parohia rom. unită Cătălina 100; Ioan Magde 450; Ioan I. Mureșan 300; Petru P. Beinde 616; Petru Tinege 240; Ioan Cărnău 200; Valeriu Stoian 180; Zosim Secășan 40; Ștefan Tarina 75; Bereș Iosif 300; Ioan Lungu 360; Gheorghe Podina 300; Gheorghe Rus 370; Bucur Teodor 450; Of. parohial gr. cat. Plăinri 75; Ungurean Emil 75; Ciprian Rusu 88; Periş Dumitru 75; Oniga Liți 50; Of. parohial gr. cat. Vălcăul de jos 500; Librăria Minerul Lupeni 262; Soponar Dumitru 200; Ioan Mateiu 135.

Anunț

Plugari cari vreți să presați ulei din floarea soarelui, bostani sau alte oleaginoase, cereți dela dl primar o adeverință.

Fără adeverință conform legii nu-i iertat a preface semințele în ulei. Tipărituri de adeverințe obțineți la noi gratuit.

Cu ajutorul mașinilor noastre moderne obținem relativ un procent mare din semințele presate.

Pe lângă aceasta avem toată grija de curățenie.

Rugăm să duceți pe familie cel puțin 4—5 ferdele.

Sâmbăta, din cauza curățirii mașinilor, nu lucrăm.

**Prima Fabrică de Ulei
Blaj, cartier Berc**

896 2-2

Dos. Nr. 475—1937.

Ministerul Justiției

Comisiunea de naturalizare

Dl Ioan Konradshelm, supus austriac de profesie inginer agronom, domiciliat în com. Ozd, jud. Târnava-Mică, născut în Viena la data de 7 Malu 1902, de religie rom. cath, venit și stabilit în țară în anul 1924, a făcut la această Comisiune cerere de a i se acorda naționalitatea română, declarând că renunță la cetățenia austriacă și la orice altă supuzențe străină.

Conform art. 22 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică aceasta spre știința aceluia care ar voi să facă vreo întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 23 din zisa lege. 903 (1—1)

Căutați cauza suferinței Dv.... Veți putea astfel să vă vindecați

ARTRITISMUL este o maladie pe care ereditatea și condițiile actuale de existență, mereu orientate către buna-stare materială, au făcut-o foarte frecventă. El se caracterizează mai cu seamă printr-o încălțare a asimilației alimentelor. Ca provocator și generator al acidului uric, artrismul evocă un grup morbid care cuprinde: reumatismul, calculii biliari și acei urinari, durerile de rinichi, obezitatea, migrenele și ca ultimă etapă, maladiile de inimă de origine arterială: arterioscleroza cu consecințele sale fatale, uremia, apoplezia, paralizia.

PENTRU A COMBATE

și pentru a evita aceste pericole, știința medicală recomandă artriticului o cură antiurică și prescrie Urodonal ca dizolvantul perfect al acidului uric. Urodonal-ul face să dispară, dela cele dintâi doze, durerile și suferințele ocazionate de acidul uric, pentru că el efectuează o filtrare perfectă a sângelui. Urodonal-ul este remediul cel mai eficient contra artrismului, pentru că dizolvând acidul uric, el atacă răul la originea lui și îl distruge.

URODONAL

care altează sângele, efectuează o adevărată spălare a rinichilor

Este un produs CHATELAIN
MARCA DE INCREDERE

EL VINDECA

reumatismul, pentru că dizolvă acidul uric

A apărut

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1938

care cuprinde, pe lângă toate cele ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar Bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor duminicilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*Învățătură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea.

Mai ieftin ca totdeauna!

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am stabilit prețul calendarului popular, la **12 Lei exemplarul**. Cine-l cere prin poștă, va mai trimite doi Lei pentru spese. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat. Calendarul anului acesta e cu mult mai bogat decât în alți ani, și cu mai multe chipuri.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să ceară dela **Redacția și Administrația „Unirea Poporului“**, Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Pentru încălzirea lămpilor de radio întrebuințați

BATERIILE „DURA-OPTIMA“

(ACUMULATORI USCAȚI)

Vă dispensați de „încărcare“ și de îngrijire. Se găsesc la toți revânzătorii.

Informațiuni tehnice primiți dela DURA S. A. Timișoara.

871 (7—10)

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj